

Kirsti Pakkala Suomen Työterveyslääkäriyhdistyksen "grand old lady"

– Nautin työterveyslääkärin työstäni. Arvostin erityisesti pitkiä hoitosuhteita, joista pisimmät kestivät jopa 35 vuotta, sanoo Kirsti Pakkala.

Työterveyslääkäri-lehti täytti viime vuonna 40 vuotta. Lehden pitkäaikaisin päätoimittaja on työterveyshuollon erikoislääkäri Kirsti Pakkala, jolla on ollut myös lukuisia luottamustoimia Suomen Lääkäriliitossa. Lehti luotiin tyhjistä, mutta siitä kasvoi Pakkalan johdolla monipuolinen jäsenlehti, joka kuuluu erikoislääkärikuulustelun vaatimuksiin. Samaan aikaan hänellä oli vaativa päivätyö työterveyslääkärinä.

Työterveyslääkäriksi sattumalta

– Valmistumisvuoteni syksyllä 1974, kun olin juuri aloittanut apulaislääkärin sijaisuuden silmäklinikalla, sain puhelinsoiton minulle ventovieraalta kollegalta, Juhani

Kaihilahdelta, joka kysyi, olisiko minulla kiinnostusta työterveyslääkärin työtä kohtaan ja tulla osa-aikatyöhön Yhdyspankkiin? Enpä tiennyt lähes mitään työterveyslääkärin työstä, mutta olin ollut

7-vuotiaasta lähtien maapallokerholainen eli kyseisen pankin lapsisäästäjäasiakas ja kiinnostuin menemään haastatteluun.

Kaihilahti oli aloittanut pankin ensimmäisenä työterveyslääkärinä edellisena vuonna ja kaipasi sinne naiskollegaa. Haastattelussa kysyin, miksi hän soitti minulle ja mistä hän oli saanut puhelinnumeroni.

– Kaihilahti kertoi kuuluvansa Suomen Työterveyslääkäriyhdistyksen hallitukseen ja oli kokouksessa kysynyt, tuntisiko joku nuorta hiljakkoin valmistunutta nokkelaa ja sosiaalisia taitoja omaavaa nais-

kollegaa. Santero Kujalan ja Kaj Husmanin suosituksesta hän päätti soittaa minulle. Sille tielle jäin ja työskentelin siellä eläkeikään asti.

Kirstin työterveyslääkärin ura Yhdyspankissa ja sen seuraajissa kesti yli 30 vuotta. Uransa aikana hän toimi johtavana lääkärinä melkein 20 vuotta ja kävi monenlaiset taistelut yrityksen oman, hyvin toimivan integroidun työterveyshuollon puolustamiseksi. Johtavana lääkärinä hän myös luotsasi työterveyshuollon läpi kolmen pohjoismaisen pankkifuusion.

– Se oli iso urakka, koska muissa Pohjoismaissa ei ollut suomalaismallista työterveyshuoltoa eikä Tanskassa minkäänlaista.

Kirsti jatkoi vielä Nordeasta eläkkeelle siirryttyään lähes 10 vuotta työterveyslääkärinä ja yksityislääkärinä Helsingin Lääkärikeskuksessa eli nykyisessä Aavassa.

– Nautin työterveyslääkärin työstäni. Arvostin erityisesti pitkiä hoitosuhteita, joista pisimmät kestivät jopa 35 vuotta.

Työterveyslääkärin päätoimittajana 1984–1998

Työterveyslääkärin ensimmäinen numero ilmestyi kesällä 1983. Sitä ennen yhdistyksen tiedotus hoidettiin sihteerin lähettämällä monistetuilla kirjeillä. Lehden perustamisesta oli päätetty saman vuoden keväällä.

– Tämän jälkeen STLY:n hallitus alkoi pohtia, kuka voisi toimia päätoimittajana. Samat urani alun ”kummisedät” Kaitsu ja Sapi sekä silloinen esimieheni Juhani Kaihilahti, ehdottivat minua.

Kirsti oli juuri sopinut siirtyvänsä kahdeksi vuodeksi kolmipäiväiseen työviikkoon voidakseen olla enemmän pikkukou-

lulaistensa elämässä ja perehtyä samalla erikoistumiseen liittyvään kirjallisuuteen. Hän suostui kuitenkin päätoimittajaksi, mutta vasta seuraavan vuoden 1984 alusta. STLY:n hallituksen jäsenet Mari Antti-Poika päätoimittajana ja Matti Ylikoski toimittajana tekivät ensimmäiset neljä numeroa kahdestaan. Lääketehdas Orion oli luvannut vastata kahden ensimmäisen vuoden kirjavainio- ja postituskuluista, joten talous oli turvattu siksi aikaa. Syksyn kuluessa Kirsti sai itse valita toimittajat ja lehden ensimmäinen pakinoitsija, nimerkillä LL kirjoittanut kollega, ilmoittautui mukaan vapaaehtoisesti. Päätoimittaja ja toimituskunnan jäsenet eivät saaneet työstään palkkaa.

– Pyysin toimittajiksi tuntemiani fiksuja, mukavia ja monipuolisesti eri toimialoilla työskenteleviä työterveyslääkäreitä. Työterveyslääkärin toimittajat edustivat muun muassa raskasta teollisuutta, paperiteollisuutta, palvelualoja ja myös eri tavoin toteutettuja työterveyshuoltoja. Siis monipuolinen joukko!

– Siihen aikaan ei ollut digitaalisia työkaluja, joten toimimme lehtiöiden, takokorttien ja faxien avulla. Taittaja Pepe Eskola tuli työpaikalleni työpäivän päätyttyä, jolloin lehti sitten koottiin. Työte-
liään SYP-KOP -fuusion aikana työpäivät venyivät, ja hän tuli kotiini iltamyöhällä taittamaan lehteä.

Palkittu järjestöaktiivi

Kirsti kokee, että hänen STLY:n aktiiviansa tärkein tehtävä oli Työterveyslääkärin päätoimittajana löytää lehdelle imago ja luonne yhdessä toimittajien kanssa. Se työ kesti 15 vuotta lehden kasvaessa sekä kokoa että sisältöä päättyen monipuoliseksi jäsenlehdeksi. Työterveyslääkäri-lehti va-

littiin myös melko nopeasti erikoislääkärikuulustelun vaatimuksiin. Kirsti sai työterveyslääkäreiltä tunnustuksena Vuoden työterveysteko -palkinnon vuonna 1991, ja hänestä tuli STLY:n kunniajäsen 2011.

Urallaan Kirsti toimi aktiivisesti edustuen työterveyslääkäreitä myös Lääkäriliiton luottamustehtävissä. Suomen Lääkäriliiton valtuuskunnassa hän toimi 18 vuotta eli kuusi kautta. Hän toimi myös Lääkäriliiton terveyspoliittisen valiokunnan jäsenenä ja Lääkärilehden toimitusneuvostossa. Hänestä tuli Lääkäriliiton kunniajäsen vuonna 2020.

– Tärkein saavutukseni Lääkäriliitossa on se, että olin mukana perustamassa Luottamuslääkäri-järjestelmää, joka on toiminut jo yli 25 vuotta.

Kirsti korostaa sitä, että lääkärikin on ennen kaikkea ihminen. Hänelle itselleen ehkä tärkein arvo on perhe. Opettajaisän ja lottaaidin tyttarelle isänmaallisuus oli sotien jälkeen läsnä kodin arvomaailmassa. Kirsti on edelleen Lotta Svärd -säätiön hallituksessa ja jatkaa isänmaallista harastustaan eläköitymisestä huolimatta.

Kirsti onnittelee itselleen tärkeää Työterveyslääkäri-lehteä ja lähettää myös Erikoislääkäri-lehden kautta kaikille kollegoilleen ja Erikoislääkärin lukijoille lämpimiä terveisiä eläkepäiviltään.